

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

Syllabus Propositionum Damnatarum, Quæ in hoc opere continentur ad
majus commodum legentis suo ordine digestæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

SYLLABUS
PROPOSITIONUM DAMNATARUM,

Quæ in hoc opere continentur ad majus commodum legentis sua ordine digestæ.

IN PRIMO LIBRO.

Illæ ab Alexandro VII. proscriptæ.

1. **H**omo nullo unquam vitæ suæ tempore tenetur licere actum Fidei, Spei, & Charitatis ex vi præceptorum divinatorum ad eas virtutes pertinendū. pag. 1
2. Vir equestris ad duellum provocatus potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat. p. 9
3. Sententia asserens, Bullam Cœnæ solū prohibere absolutionem hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Julii in Consistorio S. Congr. Emin. Card. visa, & tolerata est. p. 12
4. Prælati Regulares possunt in foro Conscientiæ absolvere quoscumque sæculares, ab hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incurta. p. 12
5. Quamvis evidenter tibi constet, Petrum esse hæreticum, non teneris denunciare, si probare non possis. p. 20
6. Confessarius, qui in Sacramentali Confessione tribuit Pœnitenti chartam post eam legendam, in qua ad Venerem incitatur, non censetur sollicitasse in Confessione, ac proinde non est denunciandus. p. 28
7. Modus evadendi obligationem denunciandæ sollicitationis est: si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest ipsum absolvere, absque onere denunciandi. p. 28
8. Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licite accipere, applicando petenti partem etiam specialissimam fructus ipsimet Celebranti correspondentem, idque post Decretum Urbani VIII. p. 37
9. Post Decretum Urbani potest Sacerdos, cui Missæ celebrandæ traduntur, per aliam satisfacere, collato illi minori stipendio, alia parte stipendii sibi retenta. p. 37
10. Non est contra justitiam pro pluribus Sacrificiis stipendium accipere, & sacrificium unum offerre. Neque etiam est contra fidelitatem, etiam si promittam promissione, etiam juramento firmata, dant

- danti stipendium, quòd pro nullo alio offeram. pag. 38
21. Pecata in confessione omiffa, feu ob-
lita ob inconstans periculum vitæ, aut
ob aliam causam, non tenemur in se-
quenti confessione exprimere. p. 44
22. Mendicantes possunt absolvere à ca-
sibus Episcoporum reservatis, non obtenta
ad id Episcoporum facultate p. 48
23. Satisfacit præcepto annuæ confessio-
nis, qui confitetur regulari Episcopo
præsentato, sed ab eo injustè reprobato.
p. 76
24. Qui facit confessionem voluntariè nul-
lam, satisfacit præcepto Ecclesiæ. p. 79
25. Pœnitens propria auctoritate substi-
tuere sibi alium potest, qui loco ipsius
pœnitentiam adimpleat. p. 83
26. Qui beneficium curatum habent, pos-
sunt sibi eligere in Confessarium sim-
plicem Sacerdotem non approbatum
ab Ordinario. p. 86
27. Est licitum Religioso, vel Clerico Ca-
lumniatorem, gravia crimina de se, vel
de sua Religione spargere minantem,
occidere, quando alius modus de-
fendendi non suppetit; uti suppetere
non videtur, si calumniator sit para-
tus, vel ipsi Religioso, vel Cuius Reli-
gioni publicè, & coram gravissimis
Viris prædicta impirgere, nisi occida-
rar. p. 87
28. Licet interficere falsum accusatorem,
falsos Testes, ac etiam Judicem, à quo
ini qua certò imminet sententia, si alia
viâ non potest innocens damnum evi-
tare. p. 87. 171
29. Non peccat Maritus occidens propria
auctoritate Uxorem in adulterio de-
prehensam. p. 171
20. Restitutio à Pio V. imposita Benefi-
ciatis non recitantis non debetur in
Confscientia ante Sententiam declara-
toriam Judicis, & quod sit pœna. p. 91
21. Habens Cappellaniam collativam,
aut quodvis aliud Beneficium Ecclesia-
sticum, si studio litterarum vacet, satis-
facit suæ obligationi, si officium per
alium recitet. p. 91
22. Non est contra Justitiam beneficia Ec-
clesiastica non conferre gratis, quia col-
lator conferens illa Beneficia Ecclesia-
stica, pecunia interveniente, non exigit
illam pro Collatione Beneficii, sed vel-
uti pro emolumento temporali, quòd
tibi conferre non tenebatur. p. 95
23. Frangens jejunium Ecclesiæ, ad quod
tenetur, non peccat mortaliter, nisi ex
contemptu, vel inobedientia hoc faciat,
puta, quia non vult se subijcere præcep-
to. p. 96
24. Mollities, Sodomia, & bestialitas sunt
peccata ejusdem speciei infimæ, ideo-
que sufficit dicere in Confessione se
procurasse pollutionem. p. 101
25. Qui habuit copulam cum soluta satis-
facit Confessionis præcepto, dicens:
commisi cum soluta grave peccatum
contra castitatem non explicando co-
pulam. p. 156
26. Quando litigantes habent pro se opi-
niones æquè probabiles, potest Judex
pecuniam accipere pro ferenda senten-
tia in favorem unius præ alio. p. 168
27. Si Liber sit alicujus junioris, & mo-
dèrni debet opinio censeri probabilis,
dum non constet, rejectam esse à Se-
de Apostolica tanquam improbabilem.
p. 171
28. Populus non peccat, etiam si absque
causa

Propositionum.

- causa non recipiat legem à Principe promulgatam. p. 181
29. In die Jejunii, qui sepius modicum quid comedit, et si notabilem quantitatem in fine comederit, non frangit jejunium. p. 184
30. Omnes Officiales, qui in Republica corporaliter laborant, sunt excusati ab obligatione jejunii, nec debent se certificare, an labor sit compatibilis cum jejunio. p. 184
31. Excusantur absolute à præcepto jejunii omnes illi, qui iter agunt euitando, utcumque iter agant, etiamsi iter necessarium non sit, & etiamsi iter unius diei consistant. p. 184
32. Non est evidens, quòd consuetudo non comedendi ova, & lactinia in Quadragesima obliget. p. 187
33. Restitutio Fructuum ob omissionem horarum suppleri potest per quascunque elemosinas, quas antea Beneficiarius de fructibus sui beneficii fecerat. p. 189
34. In die Palmarum recitans Officium Paschale satisfacit Præcepto. p. 189
35. Unico Officio potest quis satisfacere duplici præcepto pro die præsentis, & crastino.
36. Regulares possunt in foro Conscientiæ uti privilegiis suis, quæ sunt expressè revocata per Concilium Tridentinum. pag. 197.
37. Indulgentiæ concessæ Regularibus, & revocata à Paulo V. hodiè sunt revalidata. p. 198
38. Mandatum Tridentini factum Sacerdoti Sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali confitendi quam primum, est consilium, non præceptum. p. 208
39. Illa particula *quamprimum* intelligitur, cum Sacerdos suo tempore confitebitur. p. 208
40. Est probabilis opinio, quæ dicit esse cum veniale osculum habitum ob delectationem carnalem, & sensibilem, quæ ex osculo oritur, secluso periculo consensus ulterioris, & pollutionis. p. 211
41. Non est obligatus concubinarius ad eiciendam concubinam, si hæc nimis utilis esset ad oblectamentum concubinarii, vulgò *Regalo*, dum deficiente illo, nimis acre ageret vitam, & aliæ epulæ tædio magno concubinarium afficerent; & alia famula nimis difficile inveniretur. p. 213
42. Licitum est mutuanti aliquid ultra sortem exigere, si se obliget ad non repetendam sortem, usque ad certum tempus. p. 217
43. Annuum legatum pro Anima relictum non durat plus quam per decem Annos. p. 226
44. Quoad forum Conscientiæ, Reo correcto, ejusque contumacia cessante, cessant censure. p. 242
45. Libri prohibiti, donec expurgentur, possunt retineri, usque dum adhibita diligentia corrigantur. p. 260

IN IL LIBRO.

Ille ob Innocentia XI. proscripta.

1. **N**on est illicitum in Sacramentis conferendis sequi opinionem probabilem de valore Sacramenti, relicta tutiore, nisi id vetet lex, conventio, aut periculum gravis damni incurrendi. Hinc Sententia probabili tantum utendum non est in collatione Baptismi,

- tismi, Ordinis Sacerdotalis, aut Episcopalis. p. 268
 2. Probabiliter existimo, Judicem posse judicare juxta opinionem etiam minus probabilem. p. 273
 4. Generatim dum probabilitate, sive intrinseca, sive extrinseca quantumvis tenui, modo à probabilitatis finibus non exeat, confisi aliquid agimus, semper prudenter agimus. p. 279
 4. Ab infidelitate excusabitur Infidelis non credens ductus opinione minus probabili. p. 280
 5. An peccet mortaliter, qui actum dilectionis Dei semel tantum in vita eliceret, condemnare non audemus. p. 268
 6. Probabile est, ne singulis quidem rigore quinqueenniis per se obligare præceptum Charitatis erga Deum. p. 286
 7. Tunc solum obligat, quando tenemur justificari, & non habemus aliam viam, qua justificari possumus. p. 286
 8. Comedere, & bibere usque ad satiæatem ob solam voluptatem non est peccatum, modo non obstat valetudini, quia licite potest appetitus naturalis suis actibus frui. p. 289
 9. Opus Conjugii ob solam voluptatem exercitum omni penitus casu excipitur, ac defectu veniali. p. 294
 10. Non tenemur proximum diligere actu interno, & formali. p. 304
 11. Præcepto proximum diligendi satisfacere possumus per solos actus externos. p. 304
 12. Vix in sæcularibus invenies, etiam in Regibus superstium statui. Et ita vix aliquis tenetur ad elemosynam, quando tenetur tantum ex superstium statui. p. 314
 13. Si cum debita moderatione facias, potes absque peccato mortali de vita alicujus tritari, & de illius morte naturali gaudere, illam inefficaci effectu petere, & desiderare; non quidem ex displicentia personæ, sed ob aliquod temporale emolumentum. p. 324
 14. Licitum est absoluto desiderio cupere mortem Patris, non quidem ut malum Patris, sed ut bonum cupientis, quia nimirum ei obventura est pinguis hæreditas. p. 324
 15. Licitum est filio gaudere de patricidio Parentis à se in ebrietate perpetrato propter ingentes divitias inde ex hæreditate consecuturas. p. 324
 16. Fides non censetur cadere sub præceptum speciale, & secundum se. p. 332
 17. Satis est actum fidei semel in vita elicere. p. 332
 18. Si à potestate publica quis interrogetur, fidem ingenuè confiteri, ut Deo, & fidei gloriosum, consulo; tacere, ut peccaminosum per se non damno. p. 335
 19. Voluntas non potest efficere, ut assensus fidei in se ipso sit magis firmus, quam mereatur pondus rationum ad assensum impellentium. p. 342
 20. Hinc potest quis prudenter repudiare assensum, quem habebat supernaturalem. p. 342
 21. Assensus fidei supernaturalis, & utilis ad salutem statim cum notitia solum probabilis revelationis; inamò cum formidine, qua quis formidet, ne non sit locutus Deus. p. 342
 22. Non nisi Fides unius Dei necessaria videtur necessitate mediæ, non autem explicita Remuneratoris. p. 345
 23. Fi-

Propositionum.

23. Fides latè dicta ex testimonio Creaturarum, similive monito ad justificationem sufficit. p. 353
24. Vocare Deum in testem mendacii levis non est tanta irreverentia, propter quam velit, aut possit damnare hominem. p. 354
25. Cum causa licitum est jurare sine animo jurandi, sive res sit levis, sive gravis. p. 354
26. Si quis, vel solus, vel coram aliis, sive interrogatus, sive propria sponte, sive recreationis causa, sive quocunque alio sine juret, se non fecisse aliquid, quod revera fecit; intelligendo intra se aliquid aliud, quod non fecit, vel aliam viam ab ea, in qua fecit, vel quodvis aliud additum verum, revera non mentitur, nec est perjurus. p. 373
27. Causa justa utendis his amphibologis est, quoties id necessarium, aut utile est ad salutem corporis, honorem, res familiares tuendas, vel ad quemlibet alium virtutis actum, ita ut veritatis occultatio censeatur tunc expediens, & studiosa. p. 373
28. Qui mediante commendatione, vel munere ad Magistratum, vel Officium publicum promotus est, poterit cum restrictione mentali prestare juramentum, quod de mandato Regis à similibus solet exigi, non habito respectu ad intentionem exigentis, quia non tenetur fateri crimen occultum. p. 373
29. Urgens metus gravis est causa justa Sacramentorum administrationem simulandi. p. 385
30. Fas est viro honorato occidere invasorem, qui nititur calumniam inferre, si aliter hæc ignominia vitari nequit; idem quoque dicendum, si quis impingat alapam, vel fuste percutiat, & post impactam alapam, vel ictum fustis fugiat. p. 390
31. Regulariter occidere possum furem pro conservatione unius aurei. p. 390
32. Non solum licitum est defendere defensione occisiva, quæ actu possidemus, sed etiam ad quæ jus inchoatum habemus, & quæ nos possessuros speramus. p. 390
33. Licitum est tam Hæredi, quàm Legatario contra injustè impediens, ne vel hæreditas adeatur, vel legata solvantur, se taliter defendere, sicut & jus habenti in Cathedrali, vel Præbendam contra eorum possessionem injustè impediens. p. 390
34. Licet procurare abortum ante animationem fœtus, ne Puella deprehensa gravida occidatur, aut infametur. p. 396
35. Videtur probabile, omnem fœtum, quamdiù in utero est, carere anima rationali, & tunc primùm incipere eandem habere, cum paritur, ac consequenter Ascendum erit in nullo abortu homicidium committi. p. 396
36. Permissum est furari non solum in extrema necessitate, sed etiam in gravi. p. 402
37. Famili, & famulæ domesticæ possunt occultè heris suis furripere ad compensandam operam suam, quam majorem judicant salario, quod recipiunt. p. 402
38. Non tenetur quis sub pœna peccati mortalis restituere, quod ablatum est per pauca furta, quantumcunque sit magna summa totalis. p. 413
- (b) 39. Qui

39. Qui alium monet, aut inducit ad inferendum grave damnum tertio non tenetur ad restitutionem illius damni illati. p. 413
40. Contractus Mohatra licitus est etiam respectu ejusdem Personæ, & cum contractu retrovenditionis præviè into cum intentione lucri. p. 436
41. Cum numerata pecunia pretior sit numeranda, & nullus sit, qui non majoris faciat pecuniam præsentem, quàm futuram, potest creditor aliquid ultra sortem à mutuatario exigere, & eo titulo ab usura excusari. p. 479
42. Usura non est, dum ultra sortem aliquid exigitur, tanquam ex benevolentia, & gratitudine debitum, sed solum si exigatur tanquam ex justitia debitum. p. 479
43. Quidni non nisi veniale sit, detrahentis auctoritatem magnam sibi noxiam falso crimine elidere. p. 497
44. Probabile est non peccare mortaliter, qui imponit falsum crimen alicui, ut suam justitiam, & honorem defendat. Et si hoc non sit probabile, vix ulla erit opinio probabilis in Theologia. p. 497
45. Dare temporale pro spirituali non est Simonia, quando temporale non datur tanquam pretium, sed dumtaxat tanquam motivum conferendi, vel efficiendi spirituale, vel etiam quando temporale sit solum gratuita compensatio pro spirituali, aut e contra. p. 510
46. Et id quoque locum habet, etiam si temporale sit principale motivum dandi spirituale, inamò etiam si sit finis ipsius rei spiritualis, sicut illud pluris aestimetur, quàm res spiritualis. p. 510
47. Cum dixit Concilium Tridentinum, eos alienis peccatis communicantes mortaliter peccare, qui nisi quos digniores, & Ecclesia magis utiles, ipsis judicaverint ad Ecclesias promovent; Concilium vel primò videtur per hos digniores non aliud significare velle, nisi dignitatem eligendorum sumpto comparativo pro positivo; vel secundò locutione minus propria ponit digniores, ut excludat indignos, non vero dignos; vel tandem loquitur tertidò, quando sit concursus. p. 521
48. Tam clarum videtur, fornicationem secundum se nullam involvere malitiam, & solum esse malam, quia interdicta, ut contrarium omninò rationi dissonum videatur. p. 529
49. Mollities jure naturæ prohibita non est. Unde si Deus eam non interdixisset, sæpe esset bona, & aliquando obligatoria sub mortali. p. 529
50. Copula cum conjugata, consentiente marito, non est adulterium; adeò que sufficit in confessione dicere, se esse fornicatorem. p. 531
51. Famulus, qui submissis humeris scienter adjuvat heram suam ascendere per fenestras ad stuprandam Virginem, & multoties eidem subservit deferendo scalam, aperiendo januam, aut quid simile cooperando, non peccat mortaliter, si id faciat metu notabilis detrimenti, puta, ne à Domino male tractetur, ne torvis oculis aspiciatur, ne domo expellatur. p. 548
52. Præceptum servandi Festa non obligat sub mortali, seposito scandalo, si absit contemptus. p. 550

Illæ ab Alexandro VIII. proscriptæ.

Bonitas objectiva consistit in convenientia objecti cum natura rationali: Formalis verò in conformitate actus cum regula morum. Ad hoc sufficit, ut actus moralis tendat in finem ultimum interpretativè. *Hinc homo non tenetur amare, neque in principio, neque in decursu vite sue moralis.* p. 619
Peccatum philosophicum, seu morale, est actus humanus disconveniens naturæ rationali, & rectæ rationi. Theologicum verò, & mortale est transgressio libera divinæ legis. Philosophicum, quantumvis grave in illo, qui Deum vel ignorat, vel de Deo actu non cogitat, est grave peccatum, sed non est offensa Dei, neque peccatum mortale dissolvens amicitiam Dei, neque æterna pœna dignum. p. 621

Aliæ ejusdem Alexandri in eodem.

1. **I**N statu naturæ lapsæ ad peccatum formale, & demeritum sufficit illa libertas, qua voluntarium, ac liberum fuit in causa sua, peccato originali, & libertate Adami peccantis. p. 616
2. Tamest detur ignorantia invincibilis juris naturæ, hæc in statu naturæ lapsæ operantem ex ipsa, non excusat à peccato formali. p. 627
3. Non licet sequi opinionem vel inter probabiles probabilissimam. p. 628
4. Dedit semetipsum pro nobis oblationem Deo, non pro solis Electis, sed pro omnibus, & solis fidelibus. p. 628
5. Pagani, Judæi, Hæretici, alique hujus generis aurum omnino accipiunt à Jesu Christo influxum, adeoque hinc rectè inferre illis esse voluntatem nudam, & inermem, sine omni gratia sufficienti. p. 628
6. Gratia sufficiens statui nostro, non tam utilis quam perniciosa est, sicut proinde merito possimus petere, à gratia sufficienti *Libera nos, Domine.* p. 629
7. Omnis humana actio deliberata est Dei electio, vel mundi, si Dei Charitas Patris est, si Mundi, concupiscentia carnis, hoc est. (b) 2 mala

53. Satisfacit præcepto Ecclesiæ de audiendo Sacro, qui duas ejus partes, inmodò quatuor simul à diversis celebrantibus audit. p. 550
54. Qui non potest recitare Matutinum, & Laudes, potest autem reliquas horas, ad nihil teneri, quia major pars trahit ad se minorem. p. 561
55. Præcepto Communionis annuæ satisfacit per sacrilegam Domini manducationem. p. 564
56. Frequens Confessio, & Communio, etiam in his, qui gentiliter vivunt, est nota prædestinationis. p. 564
57. Probabile est, sufficere attritionem naturalem, modò honestam. p. 573
58. Non tenemur Confessario interroganti fateri peccati alicujus consuetudinem. p. 583
59. Licet sacramentaliter absolvere dimidiatè tantum confessos ratione magni concursus Pœnitentium, qualis V. G. potest contingere in die magnæ alicujus Festivitatæ, aut Indulgentiæ. p. 595
60. Pœnitenti habenti consuetudinem peccandi contra legem Dei, naturæ, aut Ecclesiæ, & si emendationis spes nulla appareat, nec est neganda, nec differenda absolutio, dummodò ore proferat, se dolere, & proponere emendationem. p. 600
61. Potest aliquando absolvi, qui in proxima occasione peccandi versatur, quam potest, & non vult omittere, quinimodò directæ, & ex proposito querit, aut ei se ingerit. p. 606
62. Proxima occasio peccandi non est fugienda, quando causa aliqua utilis, aut honesta non fugiendi occurrat. p. 606
63. Licetum est querere directè occasionem proximam peccandi pro bono spirituali, vel temporali nostro, vel proximi. p. 606
64. Absolutionis capax est homo, quantumvis labores ignorantia Mysteriorum fidei, & etiam per negligentiam, etiam culpabilem, neficiat Mysteriorum Sanctissimæ Trinitatis, & Incarnationis Domini nostri Jesu Christi. p. 614
65. Sufficit illa Mysteriorum semel credidisse. p. 614

- mala est. p. 630
8. Necessè est infidelem in omni opere peccare. p. 630
9. Revera peccat, qui odio habet peccatum merè ob ejus turpitudinem, & disconvenientiam cum natura rationali, sine ullo ad Deum offensum respectu. p. 630
10. Intentio qua quis detestatur malum, & prosequitur bonum, malè ut cœlestem obtineat gloriam, non est recta, nec Deo placens. p. 631
11. Omne, quod non est ex fide Christiana supernaturali, quæ per dilectionem operatur, peccatum est. p. 631
12. Quando in magnis peccatoribus deficit omnis amor, deficit etiam fides, & etiam si videantur credere, non est fides divina, sed humana. p. 631
13. Quisquis etiam æternæ mercedis intuitu Deo famulatur, charitate si caruerit, vitio non caret, quoties intuitu licet beatitudinis operatur. p. 631
14. Timor gehennæ non est supernaturalis. p. 632
15. Attritio, quæ ex gehennæ, & poenarum metu concipitur, sine dilectione benevolentia Dei propter se, non est bonus motus, ac supernaturalis. p. 633
16. Ordinem præmittendi satisfactionem absolutioni induxit non poenitentia, aut institutio Ecclesiæ, sed ipsa Christi lex, & præscriptio naturæ rei idipsum quodammodo dicente. p. 633
17. Per illam praxim mox absolventi, ordo poenitentia est inversus. p. 634
18. Consuetudo moderna quoad administrationem Sacramenti Poenitentia, etiam si eam plurimorum hominum sustentet auctoritas, & multo temporis diuturnitate confirmet, nihilominus ab Ecclesiâ non habetur pro usu, sed abusu. p. 634
19. Homo debet agere tota vita poenitentiam pro peccato originali. p. 635
20. Confessiones apud Religiosos factæ, ple-
raque vel sacrilège sunt, vel invalidæ. p. 636
21. Parochianus potest suspicari de Mendicantibus, qui elemosynis communibus vivunt, de imponenda nimis levi, & incongrua poenitentia, seu satisfactione, ob quæstum, seu lucrum subsidii temporalis. p. 636
22. Sacrilegi sunt judicandi, qui jus ad Communionem percipiendam prætendunt, antequam condignam de delictis suis poenitentiam egerint. p. 636
23. Similiter arcendi sunt à sacra Communionem, quibus nondum inest amor Dei purissimus, & omnis mixtionis expers. p. 637
24. Oblatio in templo, quæ fiebat à B. Virgine Maria in die purificationis suæ per duos pullos Columbarum, unum in holocaustum, & alterum pro peccatis, sufficienter testatur, quod indiguerit purificatione, & quod filius, qui offerebatur, etiam macula matris maculatus esset, secundum verba legis. p. 637
25. Dei Patris sedentis Simulacrum nefas est Christiano in templo collocare. p. 638
26. Laus, quæ defertur Mariæ ut Mariæ, vana est. p. 638
27. Valuit aliquando Baptismus sub hac forma collatus, *in nomine Patris, &c.* prætermisiss illis. *Ego te baptizo.* p. 640
28. Valet Baptismus collatus à Ministris, qui omnem ritum externum, formamque baptizandi observat, intus verò in corde suo apud se resolvit. *Non intendo facere, quod facit Ecclesiâ.* p. 643
29. Futilis, & toris convulsa est assertio de Pontificis Romani supra Concilium Oecumenicum auctoritate, atque in fidei quæstionibus decernendis infallibilitate. p. 645
30. Ubi quis invenerit doctrinam in Augustino clarè fundatam, illam absolute potest tenere, & docere, non respiciendo ad ullam Pontificis Bullam. p. 647 sq.
31. Bulla Urbani VIII. *In eminenti*, est subrepticia. p. 648